

Compromisos insuficientes i condicionats dels partits davant les propostes de les ONG contra la pobresa: crònica d'un matí intens.

La Confederació d'ONG va iniciar la seva precampanya el passat 6 d'octubre amb un acte públic en el qual les principals forces polítiques van contestar el seu *Decàleg de compromisos contra la pobresa*. Tot i que l'acte va ser tuitejat en directe i molt seguit i comentat a la xarxa pel sector, i es va gravar en vídeo, en el marc de la celebració del 17-0, Dia Internacional per a l'Eradicació de la pobresa, la Confederació ha considerat oportú difondre una crònica detallada de les respostes dels diferents partits.

A l'acte van participar com a representants dels seus partits Anna Figueres de CiU, Toni Comín del PSC, Miquel Carrillo d'ERC, Rafael Luna del PPC, Dolors Camats d'ICV-EUiA i Juan Foncuberta de Ciutadans. Rita Marzoa de Catalunya Ràdio va moderar l'acte i altres periodistes de diversos mitjans van resumir i valorar les diferents intervencions: Fidel Masreal de El Periódico de Catalunya, Sílvia Hinojosa de La Vanguardia, Miquel Noguer de El País, Cesca Armengol de Catalunya Ràdio, Joan Roure de TV3 i Mar Vallecillos de Canal Solidari.

Cada nova convocatòria electoral es posa de manifest una actitud més seriosa i responsable dels partits en allò que afecta la cooperació internacional, la pau i la defensa dels drets humans, fruit, en bona part, de l'acció continuada d'incidència de les ONG. Malgrat tot, l'actual conjuntura política i econòmica serveix a alguns per postergar o no concretar els seus compromisos. Els i les periodistes presents a la sala van coincidir a senyalar la manca de concreció o l'adscripció massa genèrica a les propostes de les ONG. Que aquestes tenien a veure amb competències del Parlament espanyol o europeu, que els seus programes no estaven encara tancats o fins i tot la pròpia condició d'independents respecte als seus partits van ser les principals excuses per no prendre posició davant temes de gran calat plantejats com ara la lluita contra el frau fiscal i la corrupció, o la reforma fiscal. Va ser també un periodista, Fidel Masreal de El Periódico de Catalunya, qui va resumir amb un "*0'7? No per aquesta legislatura*" el fet que el Pla director hagi ajornat per al 2015 aquest objectiu i que les ONG ho han hagut d'assumir "com a mal menor".

En general, els partits del tripartit han defensat les seves polítiques socials i de cooperació, pau i drets humans i el seu compromís, expressat al Pla director recentment aprovat. El PP i CiU, per la seva banda, partits que no van aprovar el Pla director de cooperació, han evitat els compromisos pressupostaris i s'han mostrat partidaris de reforçar el paper de l'empresa en aquest àmbit. Des de l'educació en valors i la igualtat de gènere a qüestions tècniques com reduir la burocràcia administrativa i millorar la coordinació interdepartamental, la majoria de propostes van ser tractades tot i que, en general, sense massa profunditat.

Així, Anna Figueres, va ressaltar el seu suport a l'acció de la societat civil, va parlar d'una creació responsable de riquesa "a l'exterior", i va dir que la seva prioritat no era tant penalitzar els que van provocar la crisi, sinó comptar amb el teixit empresarial i industrial per crear nous llocs de treball i reduir l'atur en un 50%. Quant al finançament va comentar que calia "reevaluar" la solidaritat catalana segons un nou pacte fiscal i un nou model de finançament, "pensar amb el

cap i no amb el cor", i es va mostrar disposada a impulsar el debat sobre com valorar el càlcul del 0,7. Va parlar de CiU com a referent de la lluita contra el deute extern al Parlament espanyol i, davant la pregunta directa i concreta de Miquel Noguer, periodista de El País, va mostrar-se partidària de reduir i unificar les estructures polítiques de cooperació, pau i drets humans per a una major eficàcia.

Toni Comín, per la seva banda, va presentar-se com a independent del PSC i va deixar en l'aire el dubte de si el partit assumiria els seus compromisos. No va dubtar, però, a defensar que el PSC no havia retallat la despesa social durant els dos governs del tripartit i va aportar dades per demostrar-ho. Es va comprometre amb el 0,7 el 2015 tal i com estableix l'actual Pla director i va emplaçar els partits que no l'havien signat que facin públic abans de les eleccions si es comprometen a millorar o no l'escenari econòmic. En temes com el deute, la reducció de la despesa militar, l'eliminació dels paradisos fiscals o la taxa Tobin va dir que el Parlament català no té capacitat més que simbòlica d'actuació perquè això es decideix al Parlament espanyol, a Brussel·les o al G-20. Amb posterioritat, la periodista Sílvia Hinojosa de La Vanguardia li va fer notar que el PSC tenia 25 diputats al Parlament espanyol i podia per tant incidir en aquest espai polític. Reforçar el Consell Català per la Pau o una llei de drets humans no van ser temes que considerés prioritaris però es va mostrar disposat a estudiar-ho, i va entonar un *mea culpa* pels pocs avenços en economia social i solidària ja que havia quedat pendent l'aprovació d'una resolució de suport a la Banca ètica, encara que estava satisfet del salt endavant que s'havia donat amb les empreses d'inserció.

Miquel Carrillo d'ERC, partit amb responsabilitats de govern en aquest àmbit, va començar la seva intervenció dient que el seu partit coincidia amb tots els enunciats però no amb el seu desenvolupament, és a dir, amb les demandes més específiques. Va recordar que amb ERC al govern s'ha doblat la despesa social, i que en cooperació internacional s'ha passat del 0,23 al 0,5%, i va comprometre's amb un augment sostingut per arribar al 0,77 del PIB el 2015, i amb el desplegament del Pla director "que assegura ajudes per a les ONG com no es fa amb cap altre actor". Va dubtar de la possibilitat de mantenir certes polítiques amb la reducció d'un 25% de l'administració com proposa CiU, i va oferir públicament un pacte a la resta de partits per no desmuntar les estructures creades.

Carrillo va recordar que ERC treballa al Parlament espanyol per reduir el deute extern i que ha demanat allí la condonació per a Haití i Pakistan, i que ha impulsat el Pla d'acció exterior que inclou la defensa dels drets humans. Tanmateix, el seu partit no és partidari de trencar relacions amb països que vulnerin els drets humans sinó d'exercir pressió sobre ells, i va insistir que el Govern català no té cap conveni signat amb Israel, sinó algunes instàncies universitàries. En relació amb la immigració, va recordar també que van impulsar una estratègia de codesenvolupament i una Llei d'Acollida mentre PSOE i CiU aprovaven una llei d'estrangeria.

Va mostrar el seu compromís amb la igualtat de gènere i la Pau materialitzats en el document de Directrius d'equitat de gènere, d'imminent aprovació, o en l'impuls de Llei de foment de la pau, i es va mostrar disposat a portar endavant una llei de drets humans i a incorporar l'educació per a la pau, els drets humans i el desenvolupament al currículum escolar.

Respecte a la despesa militar, les taxes financeres o la petjada ecològica les va subscriure totalment, i quant al control del frau i la corrupció va recordar que ERC va impulsar l'Oficina antifrau i la Llei de finançament de partits i va denunciar la hipocresia d'altres forces polítiques posant com a exemple el cas Palau.

Al seu torn, Rafel Luna del PPC, va reconèixer d'entrada que la situació de crisi a casa nostra els feia veure diferent el tema de la cooperació, "la qual cosa no significa defugir la responsabilitat exterior del govern". Va deixar ben clar que prioritzen, però, les famílies al límit de la pobresa a Catalunya, que va xifrar en 250.000. Va insistir que amb el pressupost calia ser realista i va contestar Toni Comín dient-li que no van aprovar el Pla director precisament per no hipotecar econòmicament al nou govern.

Pel que fa al model de cooperació va apostar per un de mixt amb molta participació del sector privat, amb una petita i mitjana empresa responsable, i pels microcrèdits, així com per reduir la burocràcia i millorar la coordinació, i per posar límits al "turisme solidari" amb una llei del voluntariat que garantís una tasca voluntària de qualitat.

En els temes més transversals, va mostrar-se "d'acord amb els drets humans" i quant a l'equitat de gènere va vincular-la a la necessitat de treballar aquest tema amb les persones novvingudes, i va defensar una assignatura de conflictiologia o resolució de conflictes als instituts. Respecte a la sostenibilitat ambiental va defensar-la sempre i quan això no suposés impostos o perjudicar el teixit empresarial.

Dolors Camats d'ICV-EUiA va afirmar amb rotunditat que totes les demandes de les ONG estaven recollides al seu programa electoral. Amb un discurs marcadament ideològic va defensar que aquesta crisi podia suposar una involució del model social i que les millors polítiques antipobresa eren l'estat del benestar, ara amenaçat, i les polítiques fiscals, i va qualificar la lluita del seu partit per l'impost de successions com a "titànica". En al·lusió directa al debat públic suscitat arran dels incidents el dia de la vaga general, la representant d'ICV-EUiA va declarar-se partidària de la lluita antisistema, tot recordant que no és il·legal ser antisistema sempre i quan aquesta lluita es portés endavant de manera no violenta.

Camats va fer palesa la importància de la dimensió de gènere com a element de qualitat de totes les polítiques i va manifestar la prioritat del seu partit per aquest tema. Va ser l'única representant política que va lamentar que no s'hagués pogut arribar al 0'7 i l'única que va proposar augmentar el pressupost per a temes de sensibilització i educació per al desenvolupament, fent ressò que les pròpies ONG no ho demanaven al seu decàleg. També va parlar d'una ajuda que no fos retornable ni condicionada. En relació directa amb això va explicar que al programa porten una proposta de Pla nacional de drets humans i la creació d'un Servei Civil Català per la Pau.

Camats va recordar el treball de Joan Herrera al Congrés amb el tema del deute i de la taxa Tobin, rebutjada tres vegades, i va defensar el trencament de relacions amb Israel. Tot replicant i mirant al representant del PP va dir que defensaven tant els impostos per temes mediambientals com tots en general, i va finalitzar la seva intervenció amb unes paraules de M. Nuñez, fundador d'AcSUR: "Si no hi ha les condicions per fer el que vols, canvia les condicions".

Per últim, Juan Fontcuberta de Ciutadans, va recordar la bona salut solidària de la societat catalana. Respecte al 0'7 es van mostrar d'acord però sense deixar de dir que els recursos són limitats, que estem en una època complicada, i que fiscalment les possibilitats són també limitades, encara que es va mostrar favorable a apujar els impostos, però de forma proporcional. Prioritzar la inversió social a Catalunya i produir riquesa per poder repartir-la constitueixen les prioritats del seu partit.

De manera molt genèrica va afirmar que s'han de respectar els tractats internacionals signats i temes com el de la Taxa Tobin han de ser acordats de manera global perquè tinguin sentit, i en l'àmbit educatiu va considerar que ja comptem amb l'assignatura d'Educació per a la ciutadania per incorporar tots els temes relacionats amb pau, cooperació i drets humans, i que ja tenim prou lleis i no calen de noves, sinó mesures per fer complir les que ja tenim.